

РЕШЕНИЕ

№ 3907

гр. София, 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка

Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2892** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. Ж. Г., чрез адв.Р. И., срещу съдебно решение от 16.12.2020г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 6-и състав по НАХД № 10876 по описа за 2020г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 18-4332-013531 от 17.07.2018г. издадено от заместник началник отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция” –СДВР. С наказателното постановление, за нарушение на чл.6,т.1 от ЗДвП, на основание чл.183, ал. 5,т.1 от ЗДвП на И. Г. е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 лв.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност и необоснованост на решението. Посочва се, че при наличие на разнообразие от светофарни сигнали със значение, неразрешаващо преминаването – червена светлина по чл.31 ал.7 т.1 от ППЗДвП, едновременно светещи червена и жълта светлина по чл.31 ал.7 т.2 от ППЗДвП, както и зелена светлина в хипотезата на чл.31 ал.7 т.3 от ППЗДвП, е необходима конкретизация на деянието, в което се е изразило административното нарушение. Касатора счита , че от съдържащото се в АУАН и докладна записка описание на нарушението, не става ясно дали жалбоподателят е преминал при забраняващ сигнал на светофара или го е сторил при разрешаващ светлинен сигнал,

след като в НП е посочено преминаване на червен сигнал, а в останалите доказателства – преминаване на забранен сигнал..

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител и не ангажира становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, вр чл. 348 и чл. 354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от активно легитимирано лице, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От фактическа страна СРС е установил, че на 09.10.2017г., около 09,55 часа, И. Г. управлявала лек автомобил м., „Фиат 500“, с ДК [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица], с посока на движение от „Околовръстен път“ към [улица]. На кръстовището с [улица] не съобразила поведението си като водач на МПС със светлинните сигнали и преминала на червен сигнал на светофарната уредба. Като очевиден на нарушението, служител на ОПП на СДВР- Н. К., изготвила докладна записка от 09.10.2017г.. Въз основа на докладната записка бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 568132/15.02.2018г., въз основа на който било издадено и процесното наказателно постановление.

За да потвърди последното, СРС установил, че в хода на административнонаказателното производство не били допуснати съществени процесуални нарушения, като НП е издадено от компетентен орган. Приел е, че нормата на чл.6 т.1 от ЗДвП не е бланкетна, като нарушението е описано при спазване изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, както в АУАН, така и в НП, а квалификацията на нарушението е правилна.

Решението на районния съд е неправилно.

На първо място неправилни са установяванията на въззивния съд по фактите. Така въззивния съд е приел за установено, че на 09.10.2017г. в 09.55 часа Г., управлявайки горепосочения лек автомобил, в [населено място], по [улица], с посока на движение от „Околовръстен път“ към [улица], на кръстовището на бул.България и ул.Т. К., не съобразила поведението си със светлинните сигнали и преминала на червен сигнал на светофарната уредба. Това нейно поведение било констатирано от св.Н. В. К. – мл.автоконтрольор в ОПП – СДВР, която спряла за проверка водача на автомобила и изготвила докладна записка. Тези фактически установявания във въззивното решение са неправилни.

Така от съдържанието на докладната записка се установява, че лек автомобил м., „Фиат 500“, с ДК [рег.номер на МПС] „... преминава на забранен сигнал на светофарната уредба, работеща на автоматичен режим.“ Преминаване на „забранен сигнал“ се установява и от съдържанието на съставения въз основа на тази докладна записка от 09.10.2017г. акт за установяване на административно нарушение № 568132/15.02.2018г., връчен на 08.03.2018г. От съдържанието на докладната записка не се установява св.К. да е спряла водача на автомобила за проверка. Тази констатация се опровергава и от датата на АУАН – в противен случай, той щеше да бъде съставен на място, още същия ден – 09.10.2017г. От друга страна - в издаденото

НП е посочено "преминава на червен сигнал на светофарната уредба".

Както е посочено и в касационната жалба – има разлика между значението на светлинните сигнали на светофара, регулирано в чл.31 ал.7 т.1, т.2, т.3 и т.4 от Правилника за приложение за ЗДвП. Така червена светлина - означава "Преминаването е забранено". Водачите на пътни превозни средства не трябва да преминават "стоп-линията" или, ако няма такава, да преминават линията, на която е поставен светофарът. Когато светофарът е поставен в средата на кръстовището, водачите не трябва да навлизат в кръстовището или на пешеходната пътека;" – чл.31 ал.7 т.1.

"Едновременно светещи червена и жълта светлина - означава "Преминаването е забранено". Този сигнал предупреждава водачите, че предстои подаване на сигнал със зелена светлина;" - чл.31 ал.7 т.2 от ППЗДвП.

"Зелена светлина - означава "Преминаването е разрешено". Но когато този сигнал е подаден на кръстовище, той не разрешава на водачите да навлизат в кръстовището, ако, след като навлязат, те не ще могат да го напуснат до следващата смяна на сигнала" – чл.31 ал.7 т.3 от ППЗДвП и

"Жълта светлина - означава "Внимание, спри!". Това не се отнася само за онези от водачите, които в момента на подаването на този сигнал, след като им е било разрешено преминаването, са толкова близо до светофара, че не могат да спрат, без да създадат опасност за движението. При подаване на този сигнал на кръстовище, водачите, които навлизат или се намират в кръстовището, са длъжни да го освободят" – чл.31 ал.7 т.4 от ППЗДвП.

В тази връзка касационната инстанция споделя доводите в жалбата за непълно и неточно формулиране на нарушението в АУАН, предвид непосочването на цвета на светлинния сигнал на светофара, при който Г. е преминала през кръстовището. Това е така, защото при червена светлина на светофара е налице абсолютна забрана за навлизане/преминаване в кръстовището, докато при жълта светлина преминаването през кръстовището на навлязъл в същото на зелена светлина водач, е разрешено – „...длъжни са да го освободят“. От друга страна формулировката "преминава при забранен сигнал на светофора" е допустимо да се отнася и за навлизане на водачите при зелена светлина на светофара, ако „след като навлязат, те не ще могат да го напуснат до следващата смяна на сигнала – чл.31 ал.7 т.3 от ППЗДвП“.

Поради това – с използвания от административнонаказващия орган начин на фактическо и правно формулиране на нарушението в АУАН, а и в НП, съдът намира, че е допуснато процесуално нарушение от категорията на съществени, тъй като се нарушава правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице. Вярно е, че нормата на чл.6 т.1 от ЗДвП изисква участниците в движението да съобразяват своето поведение със светлинните сигнали, но при конкретната фактология, без посочване с кой светлинен сигнал касаторът не е съобразил поведението си като водач на МПС, довело до ангажиране на административно наказателната му отговорност, е необходимо да се конкретизира изрично не само цвета на светлинния сигнал, но и конкретната норма от ППЗДвП, посочваща задължението на водача, съобразно конкретния светлинен сигнал по чл.31 ал.7 т.1-4 от ППЗДвП.

Поради изложеното - при неправилно установена фактическа обстановка, въззивният съд е стигнал до незаконосъобразни правни изводи относно правната валификация на нарушението и спазването на процесуалните правила.

Нормата на чл.6 ал.1 от ЗДвП създава общи правила за поведение като е необходимо да се посочи в настоящия случай и конкретната хипотеза от ППЗДвП. Допуснатото нарушение на материалния закон и допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила, са основание за отмяна на постановеното съдебно решение и на потвърденото с него наказателно постановление.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 16.12.2020г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 6-и състав по НАХД № 10876 по описа за 2020г

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 18-4332-013531 от 17.07.2018г. издадено от заместник началник отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция” -СДВР, с което за нарушение на чл.6,т.1 от ЗДвП, на И. Ж. Г. на основание чл.183, ал. 5,т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.